

— Өһсэн бизим нефтчиләрә! Ишләйәндә дә ширин ишләйрләр, ойнаянда да!..

К И Р П И

تەجەل

МӘШ'ӘЛ

Азәрбайҗанда Совет һакимийәти гурулмасы угрунда фәал мүбаризә әдән коммунистлардән ӘЛИҺЕЙДӘР ГАРАЕВ йолдашын редактәси илә, 1919—1920-чи илләрдә „Мәш'әл“ адлы сатирик журнал нәшр олунмушдур. Мүсаватчыларын ганлы һакимийәти дөврүндә һәр чүр тә'ғибә бахмаяраг, „Мәш'әл“ журналы мүсават һөкүмәти башчыларынын сатғынлығыны, онларын Түркийә вә Антанта ағаларынын ишғалчылыг сиясәтини, ханларын, бәйләрин, миллионерләрин азғынлығыны, халга әтдикләри зүмләри өз кәскин сатирасы илә гамчыламышдыр.

„Мәш'әл“ журналы шәкилсиз чыхмышдыр. Дил, услуб чәһәтинчә „Молла Нәсрәддин“ журналына чох яхындыр. „Мәш'әл“ кинайә илә өзүкү „бойнуйоғунларын вә гарнызорбаларын“ журналы адландырмышдыр. һәгизгәтдә исә бойнуйоғунлара вә гарнызорбаларла гаршы кәскин мүбаризә әтмишдир.

Биз, һәммин журналдан көтүрдүйүмүз бир нечә языны охучуларымызын нәзәринә чатдырырыг.

МӘГСӘДНИМİZ

Билирәм журналымызы охуан дейәчәк, а балам бу журналын мүдир «Зәһмәт сәдасы»нын, янки «Фүгәра сәдасы»нын мүдире дейил? Абалам буна нә олду ки, мүсаватчылар ингилабын әввәлиндән торпаг мәсәләсини күндә азындан он дәфә дәйишдирән кими, бу да дүнән фүгәра тәрәфдары ола-ола, бу күн журнал чыхарыр вә языр ки, журналымыз бойнуйоғунларын журналыдыр. Бәрәкаллаһ сәнә, мүдир!

Мән билирәм бу сөзләри әзиз охучулар дейәчәкләр, амма буна өзүм индидән чаваб верирәм. Гардаш, мән инди дүшүндүм ки, чаным бу инчәбогаз, үзү нефтли, кирли-битли фәһләрдән өтрү богазыны йырт, дагыт, валлаһ бир шей чыхмыр, элә язырсан, чығыр-бағыр әдирсән, көрүрсән ки, гарнын галыр ач, башын гапазлы, гәләминә гыфыл вурурлар, өзүнү газамата сохурлар, хүләсә башына мин бир чүр бәлә кәлир. Одур ки, мән дейирәм дүнәда инсанә һәр нә олса бойнуйоғундан олачәг. Атам, бабам, улубабам, һамысы газаныб бу бойнуйоғунларын әтәйинә төкүб, өзләри ач, ялавач, лүт-үрян галмышларса, анчәг бойнуйоғунлар мин чүр кеф, ишрәт чәкмишләр. Эләчә дә кәрәк мән олам...

Одур ки, гардашлар, мән дә дәли дейиләм ки, битли-сиркәли фәһлә, кәндлидән өтрү чан яндырам... Кәлиб мәнә яхаласынлар, өзүмү дә чәримә әдиб, аягыма да гыфыл вурсунлар.

Инди мәнним нә вечимәдир! Бойнуйоғунлардан өтрү, бир аз тулланьб дүшәрәм, бәлкә аллаһ кәримдир бир портфел саһибә олам.

Бах, көрдүн ки, гардаш мәнним мәгсәдими һә...

Биз ишә башлайырыг вә бағырырыг «чүмлә чаһан бойнуйоғунлары топлашыни!».

БИНӘВА

ГИЯМӘТМИ ГОПАР?

Әйбини аләмдә ганан олса гиямәтми гопар?
Әйри сөздән усанан олса, гиямәтми гопар?

Водканы, мадмазели бир нечә ай тәрк эләйиб
Ачлары ядә салан олса, гиямәтми гопар?..

Инди диванханалар мәнбәи-рушвәт кәсилиб,
Бунлара чәрә гылан олса, гиямәтми гопар?..

Һамынын фикри будур бир йүзү он йүз, мин эдә,
Фәгир әһвалы соран олса, гиямәтми гопар?

Хан вә я зүлмкәрын, мәкр илә дөвләт йығанан,
Иши кетдикчә яман олса, гиямәтми гопар?

Ола гәлбиндә сөзүн, гоймаялар сөйләмәйә,
Белә бир һалә янан олса гиямәтми гопар?

Нечә илдир чәкирәм һәсрәтини мән һагғын,
Бу яхынларда әян олса, гиямәтми гопар?!

КӨННӘ ТАБАГЧЫ

ТӘЗӘ ХӘБӘР

Һамыя, һамыя, һамыя!..
Декабрын икисиндә Мүсаватын гурултайы саат беш тамамда ачылмышдыр. Биринчи ичләсдә бир дәстә алгыш вуранлар дәстәси интихаб олунмушдур. һәммин дәстә тамам дөрд күн гурултайда сәрбәсәр әл вурачагдыр.

Мәчлисә мүәссисән сечкиләри явулашдыгына көрә гурултай Мүсават фиргәсинин давамандан бүкүнә кими ики илин әрзиндә 1.999-чу дәфә торпаг мәсәләсини дәйишиб кәндлиләрә верир.

ЧАВАБЫМЫЗ

ЗОРБАЯ—Хәбәр алырсыныз ки, моллалар, ахунлар вә әфәндиләр бойнуйоғунларын чәркәсиндәдир, я ки, гарнызорбаларын?

Гардаш, молла, ахунд вә әфәнди дейилән шейләр белә шейләрдир ки, инсанын һәм өлүсүнә, һәм дә дирисинә лазым олур. Инсанә һәм дири вахтында сорур, һәм дә өлү вахтында. Одур ки, онлара бир ад гоймаг олмаз. Онлар һәм бойнуйоғун, һәм зорбагарындырлар. Бу ил дә бу әскәр апармаг да ки, орталыга дүшдү, бунлар өзләри үчүн үчүнчү ад да газандылар. О да бойнуйоғун, зорбагарын вә мөһтәкир.

ТЕЛЕГРАФ ХӘБӘРЛӘРИ

БАКЫ. Бакы гочу башчыларынын һәбсә алынмасы Америка анархистләрини бөйүк һәйчәнә салмышдыр, чүнки Америка анархистләри Бакы гочуларынын тутмуш олдуғу йолу анархизмә биринчи гәдәм һесаб әдирләр.

ПАРИС. Кәблә Яфтымәли әми Әлимәрдан бәйи зиярәт әтмишдир. Әлимәрдан бәй кәрбәлайы әмиә тәпшырмышдыр ки, Франсада дәммир йол әмәләләри ағылдан чашыб ишләмәдикләринә көрә Мәлик Асланова дейәрсиниз, я бир асоба вагон көндәрсин, янки бешон нәфәр Азәрбайҗан жандармасы илә Бәйләрбәйову көндәрсин, бурада тәтили ятырсынлар.

АМЕРИКА. Америкалылар Сибирианы оғурлайыб уддуғда богазларында галдыгына көрә керә гусмаға лабудд галмышлар.

ЯПОНИЯ. Дәрә хәлвәтдир, анчәг түлкү бәйлик эдә билмир, пәләнкдән горхур.

ФРАНСА. Әлимәрдан бәй Топчубашов чәнаблары кечә ятыб юхуда көрмүш ки, Антанта она истиглалыйәт әвәзиндә бир зорба дүдүк вермишдир. Одур ки, айыландан сонра овгаты о гәдәр тәлх олмуш ки, Хан Хойски вә Мәммәд Әмин чәнабларынын 14 январда Добчинскинин вә Бобчинскинин ролларыны ойнадығларыны ядына салмышдыр.

БАКЫ. һөкүмәт идарәләриндә бүтүн дәйишлик әмәлә кәлмишдир. Йәни гулдурлар мә'мур олуб, мә'мурлар гулдур. Одур ки, мә'мур либасы илә күндә гарәт вә сойгунчулуг баш вермәкдәдир.

ДӘРӘДӘН, ТӘПӘДӘН...

«Динәндә янды дилим, динмәйәндә дил янды.

Нә дәрди кизләдә билдим, нә ашнар эләдим».

Доғрудан да шаир көзәл демишдир. Чох дәрәлләр вар ки, инсан онлары нә кизләдә билир, нә дә ашкара чыхарыр. Мәсәлән, һәркәһ көтүрүб ясазан ки, Азәрбайҗан бир зүлм дәрәсына дөнмүшдүр, приставлар фәһләләри ичләс гурмаға гоймурлар, фәһлә рәһбәрләри тутулуб сүркүн әдилер, онда бир вахт көрәчәксән ки, кәлиб яхандан тутуб кәмал-низам вә гайда илә Байыл газаматына апарачаглар ки, орада мәнбуслар ачлыг э'лан әтмишләр, кәрәк сән дә о дүнәя ачындан мүхбир сифәтилә кедәсән.

ӘДИБ

ЯВАШЧАДАН

— Ду-ду-ду... а-а-а... ми-ми-ми... ти-ти-ти...

— Ай сән өләсән һа, адә нә вар бир де көрүм?

— Би-би-лирсән нә вар? (дөрд бир тәрәфинә бахыр). Гу-гу-гу-ла-ла-ла-ғыны... бу-бу-бура кәтир.

— Әһ... лап эһләми апарырсан а.. Адә де көрүм нә вар?

— Дейирләр, ми-ми-ми... ти-ти-тинг кәлмәсини ағзына кә-кә-кәтирәйләри тутурлар.

—Инди баша дүшдүм. Әһвалат бундадыр ки, гулағыны кәтир явашча дейим: «Һәр кәс митинг кәлмәсини ағзына алыб вә я языб вә янки фикриндән кечирисә, онда Байылов арабатай...»

САРСАГГУЛУБӘИ

ЛӘТИФӘ

Һарда көрсән гарны шишман пейсәри,
Бил Мүсават үзвүдүр ол сәрсәри.
Ач, фәгир, йохсул бүтүн мәзлумлар,
«Һүммәтин» әзасыдыр бил әксәри.

ГАРЫНГУЛУ

Э'ЛАН

Подшибакин, Агабала Гулиев, Бакы дашнаклары бунунла үмумчәһан бойнуйоғунларына вә гарнызорбаларына кәмал-һүзн вә йә'с илә биринчисинин гардашы ушағлары, икинчисинин бачы оғланлары вә үчүнчүсүнүн аталары

МАМОНТОВУН ВӘ ШКУРОНУН

штабынын гырмызылар тәрәфиндән һәбс олундуғуну бәян әдирләр.

ИКИНЧИ КАТИБ

«Колхозчу» гәзетинин редактору Сәркар һәсәнов әлиндәки «Һекайә»ни охуюб гуртардыгдан сонра мүүллифә деди:

— Икинчи катиб һаггында яхшы язмысан. Анчаг бир аз да күчләндирмәк лазымдыр. Аллаһвердиев һәм достумузду, һәм ерлимизди, һәм дә районда мэтбуата өзү рәһбәрлик эдир. Биздән разы галар.

«Һекайә»нин мүүллифи А. Аббасов редакторун тәнгидиндән о гәдәр дә разы галмады.

— Мән мәкәр ону аз тәрифләмишәм—дейә чаваб верди.—Көрүнүр диггәтлә охумамысан. Катибин кәлишини мән гаргыдалы колларынын хышылытасы илә вермишәм. Истәдим онун тарлада оркестрлә гаршыландығыны көстәрим. Мәсәлән, белә яза биләрдим: «Катиб машындан ерә энәндә оркестр туш чалды вә алгыш сәси кәйә учалды». Горхдум инанмаялар, мән дә белә яздым: «Аз сонра панамалы бир адам Худат кишинин янында даянды. Салам верди». Мәкәр бурда дәрин мәнә йохду. «Панамалы адам»—йә’ни катиб мэдәнийәтлидир. «Салам верди»,—йә’ни нәзакәтлидир, адамлара салам верир.

Сәркар һәсәнов әкәр Зәрдаб район партия комитәсинин икинчи катиби Хәлил Аллаһвердиеви яхшы танымасайды, бәлкә дә Аббасовун «Һекайә»сини бәйнәрдә. Амма о, биләрди ки, Аллаһвердиевин тәрифләмәкдән хошу кәлир. Аллаһвердиев истәйир ки, районда онун ады тез-тез чәкилсин, гәзетдә вә ичласларда ону тәрифләсинләр.

— Йох, катиб һиссәсини даһа да күчләндирә биләрдин. — Редактор баягы фикрини тәкәрар этди.—Белә ади тәрифләрлә Аллаһвердиевин мәнәббәтини газанмаг олмаз.

Мүүллиф гәти әтираз этди:

— А киши, сән аллаһ гой көрәк, бундан да артыг тәриф? Язмышам ки, катиби көрән кими «Худат киши вә йолдашлары аяға галхдылар». Бу мәкәр Аллаһвердиевин һөрмәтинин чохлағуну көстәрмир? Язмышам ки, катиб «Худат кишинин вә йолдашларынын һалыны сорушду». Бу мәкәр Аллаһвердиевин гайгыкешлийинә ишарә дейил? Язмышам ки, катибин колхоза кәлишиндән «Худат киши чох разы галды»... Мән бу чүмлә илә колхозчуларын Аллаһвердиевә мәнәббәтини вермишәм.

— Бунларын һамысы дүздүр, амма азыр. Аллаһвердиев лап биринчи катиб олмаға лайиғ адамдыр. Биз гәзетимиз васитәсилә онун һөрмәтини галдырмалыйыг.

Аббасов дил төкмәйә башлады:

— Яхшы гулаг ас! Көр Аллаһвердиевин кәнддән кетмәсини: вә колхозчуларын ону йола салмасыны нечә тәсвир эдирәм:

«Катиб онлара тәшәккүр этди,—сағ олун, мүвәффәгийәтләр арзу эдирәм.

Худат киши һәдсиз дәрәчәдә шад олду. О, сөзә башлады:

— Амма ушағлар, элә этмәлийик ки, катиб бир дә кәләндә биздән тамамилә разы галсын».

— Яхшыдыр—дейә, редактор Аббасову руһландырды.

— Мән «Һекайә»дә бригадир Худат кишини дилли-ағзылы, һәр кәсин ерини билән бир адам кими тәсвир этмишәм. Сән бирчә һекайәнин бурасына диггәт етир! Худат киши дейир: «Йолдашлар, кәлин элә чалышағын ки, үзүмүзә сөз кәлмәсин! Рәһбәрләримиз ишимиздән наразы галмасынлар!».

— Лап көзәл тапмысан, амма бир аз конкрет көстәрмәк лазым иди. Худат киши Аллаһвердиевин рәһбәрлийини тәрифләйә биләрди.

...Редакторла мүүллиф бир-бири илә мубәһисә эдә-эдә «Һекайә»ни чапа һазырладылар. «Һекайә»йә шаблон бир сәрләһвә дә тапдылар: «Фәрәһли нәтичә»!.. «Һекайә» гәзетин 11 вә 15 январ тарихли нөмрәләриндә дәрч олунду. «Һекайә»дән, мүүллиф дә, редактор да, икинчи катиб Аллаһвердиев дә разы галдылар...

Әслинә бахсан, фел’етону бурада битириб, нағылларын ахырында сөйләндийи кими демәк оларды: «Көйдән үч алма дүшдү, бири Сәркар һәсәнова, бири Аббасова, бири дә (сөз йох ки, лап ириси) Аллаһвердиевә чатды» вә бунунла да иш гуртарыб келәрди. Анчаг белә этмәк



Ата-ананын күл оғлу.

олмаз. Биз охучуларын да бу «Һекайә» һаггында фикирләрини бурада сөйләмәлийик. Йохса онлар биздән инчийәрләр.

Чәсарәтлә дейә биләрәк ки, охучулар бу «Һекайә»дән разы галмадылар вә гала да билмәзләр. һәтта ишә яхшы бәләд олан зәрдаблылар бу «Һекайә»ни охуйнда хейли тәәччүб этдиләр. Биринчиси онлар көрдүләр ки, бу әсәр лап наһаг ерә һекайә адландырылмышдыр. Бу очеркдир. Өзү дә пис вә чох кеч язылмыш очеркдир. Гәзет гышын орталарында өз охучуларына Ленин адына колхозда кечән ил йада гаргыдалынын нечә бечәрилдийи һаггында мәлумат верир.

Охучулар икинчи, буна көрә тәәччүб этдиләр ки, онлар инди бу колхозда ишләрин нә вәзийәтдә олдуғундан яхшы хәбәрдардырлар. Ленин адына колхозда кечән ил тикилән гуюларын һеч бири сementләширилмәдийиндән, һазырланан емин чоху чүрүйүб тәләф олмушдур.

Бәс белә исә бу «Һекайә»ниә язылмышдыр вә гәзет нә үчүн она ики нөмрәсиндә ер вермишдир?! Бу «Һекайә»нин дәрч олунмасындан бирчә мөгсәд вардыр: Икинчи катибин һөрмәтини үфүрүб шиширмәк, онун районда «рәһбәр» ролуну көстәрмәк! Йохса райком катибинин колхоза кәлмәси нә гәдәр тәәччүблү вә

көрүнмәмиш ишдир ки, бундан хүсуси данышылсын. Бәлкә колхоз чох узагдадыр, орая кетмәк үчүн дағлар ашмаг, дәрәләр кечмәк лазымдыр? һеч дә йох! Ленин адына колхозун ерләшдийи Алычанлы кәнди район мәркәзиндән чәми-чүмләтаны 18 километр аралыдыр. Зәрдабдан бура ярым саатлыг йолду. Бәлкә катиб кәндләрә о гәдәр аз чыхыр ки, онун колхоза һәр кәлиши бир тарихи һадисә һесаб олунур? Ола биләр!

Көрүнүр, шәхсийәтә тә’зим кими партия, һөкүмәт вә халг тәрәфиндән писләнмиш бир ишин зәрәрини һәлә «Колхозчу» гәзетинин редактору дәрк этмәмишдир. Әкәр дәрк этмиш олсайды о, Аллаһвердиевин шәхсийәтини бу чүр «галдырмаға» чалышмаз, әксинә, онун партия ишчисинә ярамайн һәрәкәтләрини тәнгид эдәрди.

«Колхозчу» гәзетинин редактору Сәркар һәсәнова бизим бир мәсләһәтимиз вар: о, мәшһур бир аталар сөзүнү ядында сахламалыдыр: «Кәнардан су төкмәклә гую сулу олмаз, су кәрәк гуюнун динбиндән чыхсын». һай-күй вә ерсиз тәрифлә редакция һеч кәсин һөрмәтини галдыра билмәйәчәкдир. Әксинә, белә ишлә мәшғул олдуғу үчүн, гәзет вә редактор өз һөрмәтини итирә биләр.

**Н. Нәримановун анадан олмасынын
85 иллийи мунасибәтилә**



— Хейр, мән дедийим вә мән яздығым бош вә хамхәял дейил. Көрдүнүз милләтләр
(„Загафгазия Комиссарлығы“)

АЛЛАҢА РҮШВӘТ

...Нә исә, һәр чүмә күнү кар, кор, шил, чо-
лаг, чехоткалы, яралы, гыздырмалы, гарны
агрыян, өвлады олмаян, оғул доғмаян, дул ар-
вад, дул киши, сонсуз... кими арабада, кими
файтонда, кими пияда пирә кедән йолу тап-
далайырлар... Чүнки эшидирсән дейрләр:
Филанкәсин нечә ил имиш өвлады олмайыр-
мыш, пирә нәзир дейибмиш... Инди өвлады
олубдур. Филанкәсә он беш күн һәким бахыб-
дыр, элә ки, пирә нәзир чыхыбдыр, дәрһал
шәфа тәри кәлиб, яхшы олубдур... Филанкәс
филаң шейи итирмиши. Пирә нәзир деди, та-
пылды... Нә билим, даһа нә, нә... Фәгәт ил
узуну «пирә» сүрүнән чолаглар, корлар, кар-
лар, чехоткалылардан сәс чыхмырды...

...Фәгәт билмирәм, аллаһа рүшвәт вериб,
аллаһдан рүшвәт истәмәйи бунлара пир өй-
рәтмиши, йохса пирә рүшвәт вермәк, алдыг-
лары тәрбийәнин нәтичәсидир. Одур, һамы
рүшвәт илә йола дүшүб кедирләр: бири гоюн
апарыр, бири гузу, бири тоюг, бири хоруз, би-
ри гызыл үзүк, бири күмүш күзүк, бири чит
апарыр, бири ипәк парча, бири шал апарыр,
бири шамдан, кими пул, кими портман... нә
исә, бу так-так кедән арабаларда, бу чапарак
кедән файтонларда, бу башларында чаршаб,
башлары папаглыларда чох сиррләр вар...
Һәтта бир нечә чаван оғлан, бир нечә дул ки-
ши вә бир нечә дул арвад өзкә хәяллар илә
пирә кетмишләр...

(„Пир“ һекайәсидән)

ДУА АЛБЕРИ

ЕТӘР—Ай молла, нәки ләзимдыр сән элә вә
нечә ки кәрәк олса мән һазырам.

МОЛЛА—Анчаг мәнним дуаларым өзкәләрин-
ки кими дейил, мәнним дуаларымнын һәрәсини
айры-айры гиймәти вар... Мәнним бир дуам вар-
дыр ки, һәр кәлмәси бир манатдыр.

ЕТӘР (тәрәфә)—Доғрудан ки, дейрләр мол-
ланын көзү һеч доймаз.

МОЛЛА (китаба бахыр)—Ишиниз чох яхшы
кәлибдир. Бу китаба бахдыранын исми Етәр-
дир... Өз оғлу Өмәрдән өтрү китаба бахдырар.
Сәбәби дә будур ки, оғлан арвад алмаг истә-
мир... һә, һә, һейфа, чаван оғланын бәхтини
бир адам бәрк-бәрк бағлайыбдыр. Өмрүмдә бу
гәдәр китаба бахмышам, белә чәтин ишә һәлә
раст кәлмәмишәм... Иш гаранлыглашыб, амма
асана чыхмаға үмид вар... Анчаг бөйүк чин
кәрәк ки, наз эдир...

ЕТӘР—Ала, а молла, бу пулу чинә бағыш-
ла!

МОЛЛА—Дейрәм ахы нийә наз эләйир. Кө-
рүкүр гарныннын агрысы вармыш... Раһат олу-
нүз, белә шейләр мәнним элимдә асандыр...
(Бир дуа языб Етәрә верир). Бу дуанын гий-
мәти он манатдыр... вә һәркаһ истәсәниз ки,
иш тез олсун ләзимдыр ки, сабаһ бир гоюн кә-
сәсиниз, әтини бүтүн вә бир чам ганындан мән-
нә көндәрәсиниз ки, ганындан дуа язачағам вә
кәрәкдир әтиндә олан бир нечә дамарлары кә-
сиб көтүрәм. Сонра о дамарлары гыз әвини
гапысында басдырмаг ләзим кәләчәкдир.

ЕТӘР—Яхшы олмазмы ки, гоюну сизә көн-
дәрәм өзүнүз кәсәсиниз?

МОЛЛА—Чох әчәб, о һамысындан яхшы
олар...

КҮЛПӘРИ—Ай молла, бирчә мәнним үчүн дә
дырнаға бах. Ярым айдыр, беш түмәнлик шей-
им итибдир...

МОЛЛА—Дырнаға бахарам, амма кәрәкдир
ки, нәзири габагчадан верәсән.

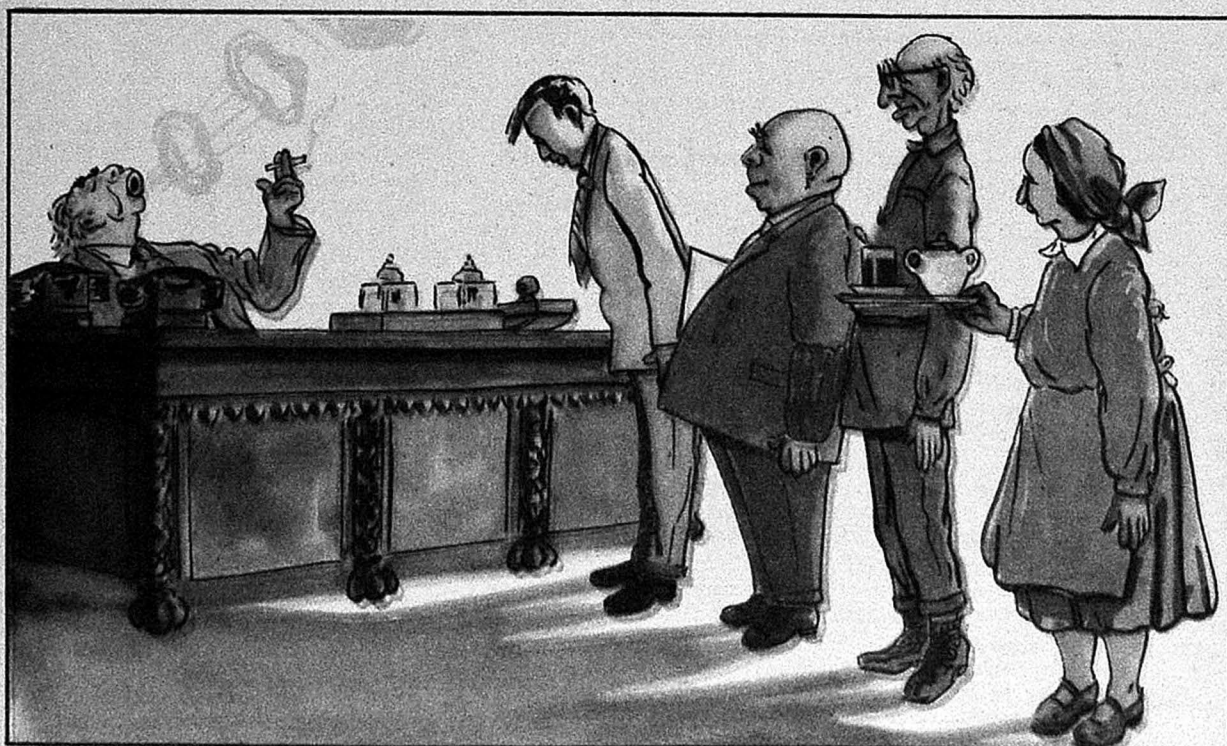
КҮЛПӘРИ—Янымда бирчә шаһы пулум вар,
ал, буну сабаһ да юмурта көндәрәрәм.

МОЛЛА (фирә кедир, китабы ачыб охуюр)—
Китаба көрә бу күн дырнаға бахмаг олмаз.
Аллаһ гойса сабаһ кәләрсән бахарам. (Аяға
дуруб кедир).

КҮЛПӘРИ— Гарнына шиш кирсин а молла,
көрдүн һәлә мәнә дырнаға бахмады.

(„Наданлыг“ драмасындан)

Рәссам И. АХУНДОВ



...Нә ки гуллуғчулар вар, кәрәк онун габағында „слуши“ дуралар.

(„Дилин бәласы вә яхуд Шамданбәй“ әсәриндән).

СӘЛЯНА КЕТМИШДИМ...



Бирләшәр вә гардаш ола биләрләрмиш. «Сосялист үзвләринә ачыг мәктүб».

Рәссам Вс. ТЕРНАВСКИ

Бә'зи колхоз сәдрәләри билийини артырмага чалышмыр вә әни техникадан сәмәрәли истифада этмирләр.



— Ери әлмә мувафиг шумламаг вә нә төвр котан илә әксән, тахыл яхшы чыхар. Бунларын һамысы китабларда язылыбдыр...

— Охумаг нәйимә лазым. Мән белә шейләри охумамыш билирәм.

(„Наданлыг“ драмасындан).

«Бөйүйн сөзүнә бахмаянын иши дүз кәтирмәз» демишләр. Мән буна инанмырдым, амма инди бу гәнаәтә кәлмишәм ки, элә беләдир ки, вар...

Сөзүн гысасы, мә'зунийәт вахтымда Сәляна кетмишдим. Орада гоһумларым яшайыр, дедим кеңиб һәм онлары көрәрәм, һәм дә бир аз динчәләрәм... Сәфәрә һазырлашанда о тәрәфләрин әһвалына бәләд оланлар додаг бүздүләр... Амма мән гулаг асмайыб йола чыхдым.

Ичәрисиндә сәрниншндән чох чамадан, кисә, зәнбил йығылмыш автобуса әйләшиб, йола дүшдүк. Шәһәрә чатан кини чиб дөфтәрчәмә бахыб, кедәчәйим әвин үнваныны бир дә нәзәрден кечирдим. Диварлар нә гәдәр көз кәздирдимсә, һеч ердә күчәләрин адларыны көстәрән лөвһә көрмәдим... Хүләсә, чох чәтинликлә ахтардыгым үнваны тапыб гапыны тыгылдатдым; ичәридән бир оғлан ушагы чыхды, гоһумуму хәбәр аланда ушаг деди:

— Әми, бу һәйәтдә элә адам яшамыр?
— Бура Октябрь күчәси, 2 нөмрәли эв дейил?
— Бәли, анчаг сиз һансы 2 нөмрәли эви ахтарысыныз? Биринчи 2 нөмрәлини, икинчи 2 нөмрәлини, я үчүнчү 2 нөмрәлини? Бизим мәһәлләмиздә дөрд дәнә ики нөмрәли гапы вар.

Ушаг тәәччүбүмү көрүб эләвә эләди:
— Бизим күчә һәлә тоя кетмәлидир, Маленков адына күчәдә. 7 дәнә 2 нөмрәли эв вар.
Ушагла бир аз сөһбәт эдәндән сонра мә'лум олду ки, Сәлянда һәр кәс һансы нөмрәни хошлайырса, гапысына вурур. Сораклаша-сораклаша гоһумумун әвини бир тәһәр тапдым. Артыг гаранлыг говушмушду. Гоһумум «Ай арвад, әзиз гонағымыз кәлиб, тез отузлуг чирагы яндыр»—дәйәндә еримдәчә донуб галдым.

— Нийә электрик ишыгы чәкдирмирсиниз?
— Варымыздыр, бүтүн хәрчләриндән башга, мантйора чиб хәрчи дә вериб чәкдирмишәм. Амма нә фәйдасы?... һәфтәдә бир дәфә янса одур ки, вар... Каһ Нуһ әямьндән галма матор ишләмир, ону таразлаянда күләк әсир, шалбанлар йыхылыр, шалбанлары таразлаянда мәфтилләр гырылыр, мәфтилләрлә шалбанлар тараз оlanda маторун ягы гуртарыр...

Кечәни бир тәһәр сәһәр эләйиб гоһумумла бәрәбәр шәһәр ичрайийә комитәси сәдрини ахтармага чыхдыг. Идарәсиндә йох иди, дедиләр: «Бир йүк машыны батыб, кәл гошуб чыхарырлар, сәдр дә кеңиб тамаша эләмәйә».

— Машын Күр чайында батыб?—дедим.
— Йох, көлдә батыб.
— Сәлянда көл һарда иди?
— Күчәләр башдан-аяга көл дейилми? Инди машын батан көл өтән айларда яған ягышын ядикарыдыр. Машын нәдир, ичиндә едди карван дөвә йүкү илә батар, изи-тозу тапылмаз.
— Бу гәрибә көл һаяндадыр?

ДАШДАН БӘРК КАҒЫЗ

«Кирпи»нин кечән нөмрәләринин бириндә, Дәнизкәнар паркда тикилән кино-театр бинасынын фото-шәкли верилмишди. О вахт һәммин шәклә бахан охучулар дейирдиләр: «Бир йи киносу тикмәк нә бөйүк ишдир ки, ону узадыб бу илдән о бири илә кечирирләр. Йәгин ки, даш, кәрпич чатмадыгыннан бина ярымчыг галыр».

Инди мә'лум олуб ки, кино-театр бинасы тикмәк үчүн истәнилән гәдәр даш да вар, кәрпич дә вар, ишчи гүввәси дә. Анчаг бу дашлардан, кәрпичләрдән даһа бәрк бир кағыз вардыр ки, япышыб тикинтинин яхасындан, дейир: «Гоймарам бир аддым да ирәли кедәсән!».

Һәммин кағыз парчасы 6 нөмрәли тикинти идарәсиндә элдән-әлә кәзиб доланыр. Бинада ишләйән усталары вә фәһләләри иш ериндән айырыб, салыб идарә отагларына. Онлар рәйсин янындан чыхыб кедирләр баш мүнәндисин янына; бурдан да чыхыб кирирләр, мүнәсибин отагына. Баш мүнәндис Муртузаев онларын тәләбинн һаглы сайыб тәләгинин үстүнә языр: «Рәис Адыкәзәлов йолдаш, кишиләрин тәләби ганундур, пулу вермәк лазымдыр».

Истеһсалат-техники шәбә рәиси Бәһбудов да онун сөзүнү тәсдиг эдир: «Бу барәдә сөһбәт ола билмәз».

— Лап шәһәр ичрайийә комитәсинин бөйүрүндә, Молотов күчәсиндә.

Сәдри көлүн кәнарында тапа билмәдик. Дедиләр һамамдадыр. Ораны тә'мир әдирләр, кеңиб баш чәкмәйә. Биз дә һамама кетмәли олду. Учуг-сөкүк бир бинанын габагына чатаанда гоһумум «бура 3 нөмрәли һамамдыр»—деди. Гапыда әйләшиб чубуг чәкән ики нәфәрдән хәбәр алдыг.

— Сәдр бура кәлибми?
— Сәдр буралара кәлсәйди биз индийә гәдәр бурада олмәздыг. Биз бәннайыг,—дедиләр.
— Нечә йә'ни?
— Йә'ни ки, һамамын ичиндә, Ичиндә дә, чөлүндә Йә-яз, гыш, баһар, һәр күн ремонт вар...

Сөһбәти узатмадыг. Гоһумум мәнә о бири һамама апарды. Гапыя чатаанда һай-күй әшитдик. Дедиләр тәзә тә'мирдән чыхан һамамын таваны учдуғуна көрә Вәлиевлә Гәсымов дейишләрләр.

Вәлиев шәһәр ичрайийә комитәсинин сәдридир, Гәсымов да тә'мир канторунун рәиси. Пәнчәрәдән ичәрийә бойлананда Вәлиевин юмругуну диварларә дөйдүйүнү көрдүк. О, вурурду, диварын сувагы төкүлдүрдү, Гәсымов да рәнк вериб, рәнк алырды. Вәлиев дейирди:

— Бир вичданын олсун, йүз отуз мин манат дөвләт пулу алмысыныз, белә дә тә'мир олар?! Вәлиевлә таныш оlandан сонра йолбетинә гайыдыб доюнча сөһбәт эләдик, мән она ишыг, көл, нөмрә, һамама әһвалатларыны данышанда о, башыны тәрпәдәрәк тез-тез:

— Доғру буюрурсунуз,—дейирди.
— Бәс нә әчәб тәдбир көрмүрсүнүз?!
— Даһа бундан артыг нә тәдбир? Кечән ил Сәлян шәһәринин абадлыг мәсәләләринә анд он үч дәфә гәрар чыхармышыг, йолдашларә демишик, язмышыг, зәнк эләмишик, бу ил дә һәләлик ики-үч гәрарымыз олуб, фикримиз вар ки, енә сессия чағыраг, гәрарлары музакирә эләйәк, элә бунлар ишдир дә...
— Гәрарлардан нәтичә чыхыр, я йох?
— Нәтичә?!—дәйә, Вәлиев гашларыны чатды.

— Онун мәнә нә дәхли вар. Унутмайын ки, мән шәһәр ичрайийә комитәсинин сәдрийәм, мәнним борчум нөгсанлары көрмәк, ашкара чыхармаг, музакирә әтмәк вә гәрар чыхармагдыр. Эртәси күн тәләсик Бакыя гайытдым ки, көрдүкләрини исти-исти журнала язым.

Мән бөйүк сөзүнә бахмадыгым үчүн ишим дүз кәтирмәди, истираһәтим позулду, амма нә эйби вар!.. Таки Сәлянда олан бөйүк вәзифәлиләр мәнним сөзүмә бахыб бу ишләри саһманә салсынлар!..

«Кирпи»нин сәйяр мұхбири
ЧОХБИЛМИШ.

Рәис Адыкәзәлов иш ичрачысы Скрупкоя языр:

«Әлбәттә, сөһбәт ола билмәз, ишләйәнин һаггы өзүнә чатмалыдыр».

Скрупко рәисә языр: «Йолдаш Адыкәзәлов, мән дә сизин сөзүнүзә шәрикәм!».

Адыкәзәлов бу дәфә мүнәсибә мурачиәт эдир: «Ганун ки, вар ганундур, усталарын һаггыны верин, инчитмәйин».

Мүнәсибә она чаваб языр: «Мән савадсыз дейиләм, элә шейләри яхшы билирәм, әлбәттә верилмәлидир!».

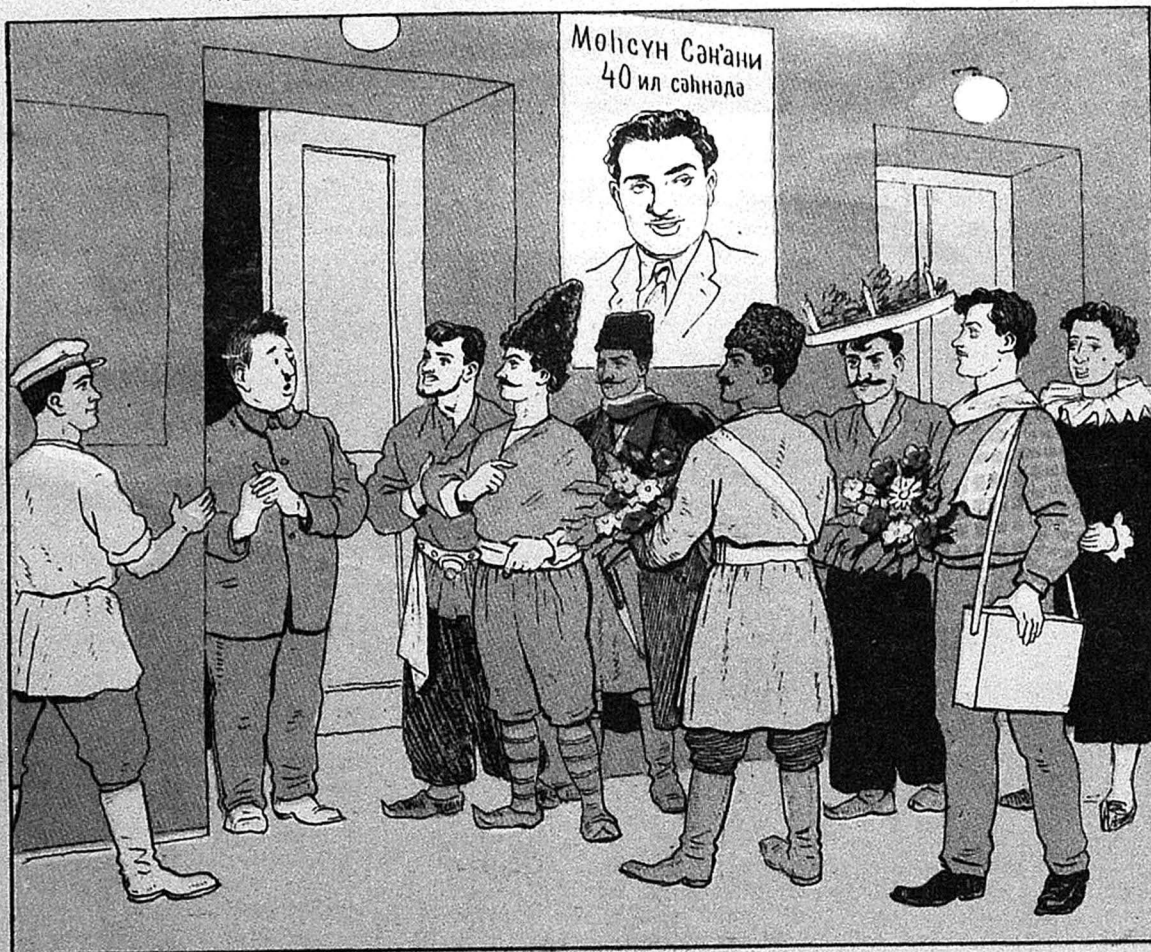
Кағыз бир дә кеңиб чыхыр Скрупконун әли-нә. О, енә рәисә языр: «Иш көрүлүб, тәһвил алыныб, кәрәк усталарын һаггы өзләринә чатсын!».

Адыкәзәлов бир дә языр: «Әлбәттә доғру буюрурсан!».

Муртузаев онун сөзүнү бир дә тәсдиг эдир: «Мәнним буна сөзүм йохдур. Вериләси пул кәрәк верилсин».

Усталар шәбәләри кәзир, дәркәнарлар язылыр, кағзын да үзү дашдан бәрк олдуғундан, бу бүрократизм язышмаларынын һамысына дөзүр.

Г. СӘЛИМЗАДӘ



ГАПЫЧЫ:— Сиздә тамашая кәлмишсиниз?

ЭЛДАР:— Йох, биз сәһнәйә, өз ярадычымызы тәбрик этмәйә кәлмишик!..

Рәссам Н. НАГВЕРДИЕВ



— Дейирләр биз техникая фикир вермирик. Неч яхын дүшмәк олур ки, фикир дә верәк.

ЧАВАНЛЫГ

Ба'зи „гейрәтли“ чаванларымыза!

— Йох гардаш, сәһнәлә мәнимки тутмаз! Нә олсун ки, һәр икимиз чаваныг. Синнимиз бир-дир, анчаг йолумуз, фикримиз бамбашгадыр. Мән дейирәм ки, чаванлыгдә адам кәрәк ишчил ола. Әлмә, сәһнәтә йийәләнә ки, гочаланда да әли бош галмая. Лакин сән дейирсән йох! Сән дейирсән ки, чаванлыгынкы анчаг кефдир. Чаванлыгдә адам нә эләсә олар. Мәсәлән, гыза саташса, адам дөйсә, чибә кирсә, хуласә... нә эләсә олар. Дейирсән ки, чаванлыг элә дүшмәз. Чаванлыгдә да кеф чәкмәйиб бәс нә вахт чәкәчәйм? Эйби йохдур, де!.. Инди мән сәнә һеч бир сөз демәйәчәйм. Онсуз да гочаланда мән дейәнләри яхшыча баша дүшәчәксән. Күнүнү тойда, ресторанда, паркта, буларда, гумарда кечириб бир вахт көзүнү ачыб кәрәчәксән ки, паһо... бел бүкүлүб, сач агарыб, әл-аяг гүввәдән дүшүб. Көзләринин ишыгы азалыб, бала-була долуб башына. Нә кәлләдә бир шей вар, нә дә әлиндә бир сәһнәт... Нә пуллу ата галыб, нә дә әввәлки газанч.

Инди сәһни ачиз адландырдыгын адамлар да әмәлли-башлы киши олуб, адам ичинә чыхыбдыр. Бәли, онда сағ әлини галдырыб башына дөйәчәксән вә дөйәчәксән: «Һейф чаванлыг!.. Мән сәһни гәдрини билмәдим... Сәһни тәрс баша дүшдүм».

...Һеч үстүнү вурма, инди һеч нә демәйәчәйм, ахы нә дейим э... Мән нә дейирәм, сән әксинә баша дүшүрсән. һәтта һирсләниб мәнни демагог да адландырысан. Мән дейирәм ки, гардаш нә гәдәр ки, чавансан ганын гайнардыр, голун гүввәтлидир, фикрин итидир, нечә дейим ахы... буну элә шейә сәрф элә ки, гочаланда да әлиндән тутсун. Анчаг сән ики аягыны бир башмага дирәйиб дейирсән: йох, йох, йох... Сән дейирсән:

Өмрүн мәзәли бир чағысан сән, а чаванлыг
Сәндә көрүрәм кеф-дамагы мән, а чаванлыг!

Ахмаг о адамдыр ки, чанын гейдинә галмаз, Вахтында чаванлыг эләйиб камыны алмаз, Бир чох бәдәмәлләр сәһни ганмаз, сая салмаз, Бел дә бүкүләр, сача дүшәр дән а чаванлыг! Өмрүн мәзәли бир чағысан, сән а чаванлыг!

Мән тәк бир огул әлми, иши сәһнәти нейләр? Асан йол илә пул газанан, зәһмәти нейләр? Иш дәрдә салар, чаны алар, өмрү пуч эйләр, Өлсәм дә сәһни гоймарам әлдән а чаванлыг, Өмрүн мәзәли бир чағысан сән, а чаванлыг!

Кәнчликдә адам гейрәтини атса да, һагдыр, Версә гумара вар-йохуну, сатса да һагдыр, Лүл-гәнбәр олуб йолда дүшүб ятса да һагдыр, Күндә биринә сөз вериб алдатса да һагдыр, Яхшы-яманы бир-биринә гатса да һагдыр, Чөвлан эләйиб юмругун ойнатса да һагдыр, Яхшы яраныб һүснүн эзәлдән, а чаванлыг, Өлсәм дә сәһни гоймарам әлдән, а чаванлыг!

Экрәм НАИБОВ

ТЕЗ ОЛУН, ГАТАР ЙОЛА ДҮШҮР...

Гафан дәмр йол стансиясы билет кассасынын габагы һәмишә баса-бас олур. Бундан истифадә әдән кассир Жора Мкртычян сәһнишнәләри тәләсдириб дейир: «Ай йолдашлар, тез олун, гатар йола дүшүр!». Сән дә тәләсирсән, Анчаг вагона миниб йола дүшәндә көрүрсән ки, алдыгын билетин ери көстәрилмәйиб вә кедәчәйин стансиянын да ады дүз кәлмир.

Гафан стансиясындан Бакыя кәлмәк үчүн 2662 нөмрәли билет алан бир сәһнишнин башына гәрибә әһвалат кәлмишдир. Вагон Акара стансиясына яхынлашанда она хәбәр вериләр ки, «һазырлаш дүшәчәксән!». Билет саһиби әтираз эләйиб дейир: «Мән Акара стансиясына йох, Бакыя билет алмышам».

Кишинин яхасындан әл чәкмирләр. һәмин сәһнишн Акара стансиясында дүшүр вә сонрадән мәлум олур ки, бу иш Жора Мкртычянын «сәһмааты тәләсдирмәсинин» нәтижәсидир. Жора адамы о гәдәр тәләсдирир ки, һеч билетин үзүнә дә баха билмирсән.

М. ИСРАФИЛ

ПАЙЧЫЛАРЫН ЧАНЫ САГ ОЛСУН...

Район партия комитетинин бүросунда колхоз кадрларынын тасдиги масэлеси гуртармаг үзрә иди.

— Мәмиш Гасымов, — Әзизбәйов адына колхоза ферма мүдирини вәзифәсинә!..

Мәмиш киши ериндән дик атылыб аяға дурду. Намы она көзүчү бахыб башыны ашағы салды. Кимин нә фикирләшдийини билмәк чәтин олса да, Әзизбәйов адына колхозун сәдри вә илк партия тәшкилатынын катиби дил богаза салмырдылар.

— Мәмиш гиямәт кишидир... Мәмиш бу вәзифәйә лайигдир... Мәмиш сөз вериб ки, малдарлығы инкишаф этдирсин...

Онлар һәлә бир гәдәр дә данышмаг истәйирдиләр ки, бүрө үзвләриндән бири Мәмиш тәрәф дөнүб деди:

— Ай Мәмиш дайы, ахы, сән өлүбсән? Мәмиш удгунду.

— Нечә йәни мән өлмүшәм? Белә чыхыр ки, куя сонрадан хортдамышам?!
— Хортдайыб-хортдамамагындан хәбәрим йохдур. Өлмәйин һаггында райпунун сәдри Мисир Бабаев мәлумат верә биләр.

Инди һамы Мисирә тәрәф бахырды. О, дилләнди.

— Бәли, Мәмиш киши, дүз дейирләр, кәрәк ки, ядындадыр. Дөрд-беш ил бундан габаг сән кәнд мағазасында ишләйибсән. Орадан чыханда аягында беш-алты мин манат пул галыб. О пул да бизим сияһыдадыр. Амма сияһыда сәнин адынын габагында «өлмүшдүр» сөзү язылыб. Кәлиб йохлаянлар да бахыб көрүрләр ки, сән о дүнялыг олубсан, одур ки, һәммин беш мин манатын үстүндән кечибләр.

Мәмиш мәсәләдән акаһ олан кими күлмәйә башлады.

— Ай пир олмушлар—деди.—Мән өлмәмишәм... Сизин беш мин манат өлүбдүр? Буну мәнә баягдан дейәдиниз дә, мәнәдә үрәк-көбәк галмады ки...

...Мәмиш киши сөзүн дүзүнү демишдир. Өлән райпунун пулудур. Мәмиш кимиләрин чоху Губадлыда кәзир, доланыр, райпунун исә йүз мин манатларла пулу өлүб кедир...

— Бәли, өлүб кедир,—дейә райпунун баш мүһасиби М. Рәһимов да буну тәсдиг әләйир.— Амма Мәмишин пулу нәдир ки? Беш мин манат!.. О һеч дәрәдә дамла да дейилдир. Әкәр Ваһид Исмайыловун ишиндән хәбәр тутсаныз, онда биләрсиниз, газ вуруб газан долдурмаг нә демәкдир.

Ваһид Исмайылов 1952-чи илин ахырларында өзүнү мәркәзи амбара мүдир дүзәлтди вә бурада чәми-чүмләтаны йүз дөрд күн ишләди. һесаб-китаб мейдана төкүләнәдә Ваһидин ики йүз мин манатлыг малы чатмады.

Райпунун о заманкы сәдри Сурхай Нәчәфов бу ишдән хәбәр тутуб деди:

— Чатмыр-чатмыр... Чаны саг олсун... Ваһиддән габаг мәркәзи амбар мүдирини Әһмәд Мәммәдовун йүз алтымыш доггуз мин манаты, Зүлфүгар Мәммәдовун исә ики йүз он дөрд мин манаты чатмырды. Вәзифәдән чыхартдыг кетдиләр ишинә, Ваһиди дә чыхарарыг.

Сурхай дедийини әләди... Үмумийәтлә белә-белә шейләр Губадлы райпосунда тез-тез олур. Бири ишә кирир, он-он беш мин манат ейир... Ону ишдән чыхарырлар, бир-ики ил «борчлу-борчлунун саглығыны» истәйир, сонра борч яддан чыхыр вә һәммин адам «камал-әһтирамла» райпәйә кәлиб дейир:

— Мән сизин көһнә кадрынызам, мәнә бир мүһасиб ер тапын!..

Әлиш адлы бириси Сумгайтда тичарәт системиндә ишләркән әлиэйрилиинин үстүндә һәбс әдилмиш, чәзасыны чәкиб гуртардыгдан сонра Губадлы райпосуна кәлиб демишдир:

— Мәнә иш верин!
— Ихтисасын нәдир?
— Көһнә тичарәтчийәм.

— Мәркәзи амбара мүдир кедәрсинми?..

Көрәнләр дейир ки, Әлиши бурада агламаг тутмушдур. Ондан сорушублар:

— Әлиш, бәс нә үчүн аглайырсан?

Чаваб вермишдир:

— Горхурам ялан дейәсиниз, ахы мән тичарәт ишиндә һәбс олунмушам. Үзәримдә әлә бир маддә вардыр ки, кәрәк бундан сонра аягым тичарәт тәшкилатларына дәймәсин.

Әлишә демишләр:

— О маддәләр Губадлы райпосунда ишә кечмир. Раймагын мүдирини һачы Мәмишовун да әлә маддәси вар. Ейир, тутулуб кедир... Гайыдан кими кәлиб бизә мүрачигәт әдир... Биз дә она дейирик: «Көһнә тичарәт ишчисисән, өзүн дә өйрәнмиш чансан, отур ериндә ишлә!».

...Губадлы райпосунда ким нә гәдәр бачарыр, о гәдәр дә ейир. Сонра бу ейилән пуллары бир-биринин үстүнә чәмләйиб дейирләр: «Пайчыларын чаны саг олсун! Илин ахырына һәлә чоһ вар. Ил кәлиб баша чатар. һесаб-китабы габагымыза гоюб, көрәрик нә гәдәр газанчымыз олуб. Бирчә дәгигәдә бу газанчы борчлуларын һесабына силәрик кедәр. һәм пул ейәнләрин чаны динчәләр, һәм дә бизим».

3. ЗЕЙНАЛЛЫ.

Сәрхош

Араг сүзүб румкая
Дост-дустуна:—«Ич!»—деди.
Ичмәди—«Инсанлығын
Йохмуш сәнин һеч»—деди.
О ичди... Досту сусду,
Иш тәрсинә кәтирди.
Бир отурумда сәрхош
Адамлығын итирди.

Сабир НАҒЫЕВ

Рәссам СИМА ХУДАЗАДӘ



— Кимдир данышан э...э... э...?!



— Багышлайын... танымадым,
йолдаш началник!..

НӘ ФӘРГИ ВАР!..

Гәдим заманларда яг илә шора фәрг гоюлмаян бир өлкәнин шаһы халгы алдадан көк бир гәссабы дара чәкмәйи әмр әдир. Кәндиринә гәдәр гәссабын бойнуна кечирирләр, сүрүшүр чыхыр. Шаһа хәбәр верирләр ки, «шаһ саг олсун, гәссабын бойну йоғун олдуғу үчүн кәндир сүрүшүр. Нечә әдәк?». Шаһ чоһ фикирләшмәдән дейир:

— Онда бир нәфәр бойну назик адам тапын, кәндиринә онун бойнуна кечирин...

Бу яхынларда Бәрдә районунда да әлә буна охшар бир әһвалат олуб. Шәһәр орта мәктәбинин мүәллими Әли Әлиевә Бақыдан, сияси вә әлми биликләри ян чәмийәтдән 400 манат пул кәлир. Бәрдә район рабигә шө'бәсинин ишчиси Сабир һусейнов исә «көчүрмәдә» язылан сөзләри узун мүддәт һөччәләйир. Орада белә язылмышдыр: «Пр. (преподаватель), ср. (средней), шк. (школы)». Сабир һусейнов белә күман әдир ки, «пр» йәгин «Правда» колхозу демәкдир, «ср» исә русча «пендир» дейән сөздүр. Йәни пендирчилик вә яхуд да гоюнчулуғ фермасы. Демәли, пул Алпоуд кәндириндәки гоюнчулуғ фермасынын мүдирини Әли Әлиевә чатачаг.

Бир нечә күндән сонра рабигә шө'бәсинин мүдирини Нағыев Сабир һусейнову янына чагырыб данламаға башлайыр.

— Нечә олду ки, Әли мүәллимә чатасы пулу ферма мүдирини Әлигә вердин?

Сабир һусейнов өзүнү итирмир. Чәлд күлүмсәйәрәк чаваб верир:

— Нә фәрги вар, онун да ады Әли, бунун да. Мәним хошбәхәтлийимдән һәр икисинин фамилиясы да Әлиевдир. О ки, галды вәзифәләри, она фикир вермә!.. Чүнки вәзифә мүвәггәти, һәят исә данмидир. Бу күн ферма мүдирини олан Әли дә охуюб, бир нечә илдән сонра мүәллим ола биләр.

Бәрдә район рабигә шө'бәсиндә белә һадисәләр чоһ олур. Бурада һәкинки вәзифәйә, һәлә десән, чинсийәтә дә фәрг гоюлмур. Сабир һусейнов үчүн гадын, киши бирдир. Она көрә дә, бу яхынларда «Правда» колхозунун үзүв гоца бир кишигә чатасы пулу кәтириб чаван бир гадына вермишдир. Ону гынамайын, чаванлыг да вәзифә кими мүвәггәтидир. Букүнкү чаван бир оғлан әлли илдән сонра һеч шүбһә йох ки, гочалачаг. О ки, галды чинсийәт мәсәләсинә, Сабир буна да чаваб таһыр дейир: «Индики заманда гадынларла кишиләр бир һүгуга маликдир». Нә фәрги вар?!

Т. ГАСЫМОВ

КИРПИ КӨМӘК ӘЛӘДИ

«Ики мүәллимин тәчрүбәси» сәрләвһәли фел'етон (1956-чы ил, № 2) Гутгашен район партия комитәси, район маариф шө'бәси вә район комсомол комитәси тәрәфиндән йохланылмышдыр.

Мүәллимә ярашмаян һәрәкәт әтдикләри үчүн мүәллим һачыбала Сейидов партия һәмизәдлийиндән кәнар әдилмиш, иши район милис идарәсинә верилмишдир. Мүәллим Камил Алхасова исә төһмәт верилмишдир.

«Рәсин арвады» сәрләвһәли фел'етон (1956-чы ил, № 2) район прокурорлуғу тәрәфиндән йохланылмыш вә дүзкүн язылдығы тәсдиг әдилмишдир.

Губадлы район рабигә шө'бәсинин рәиси Оручовун арвады Тамара ишдән көтүрүлүш, һагсыз олараг ишдән чыхарылан Сәмайә Сәфәрова өз әввәлки иш еринә гайтарылмышдыр.

Редактор — Әвәз Садыг.

Редакция һей'әти: М. Абдуллаев, И. Ахундов, С. Гәдирзада, К. Казымзада, С. Мәликов, Г. Мәммәдли, И. Нәчәфгулу, М. Раһим, С. Рәһман, С. Рүстәм.

«Коммунист» гәзетинин нәшри. Редакциянын адреси: Бақы, Коммунист күчәси, 11/13, 4-чү гапы, 2-чи мәртәбә. Тел. 2-67-17. Абуна гиймәти: айлығы 3 манат.

ФГ 03127, Сифаринш № 211. Тиражи 40.000, Кағыз форматы 70x105¹/₂. Чапа ймзаланмыш 27/IV-56

Азәрбайжан ССР Мәдәнийәт Нәзирлийинин 26 комиссар адына мәтбәәси, Бақы, Әли Байрамов күчәси, № 3.

M.F.Axundov adına
Azərbaycan Milli
Kitabxanası

1926



Мүрэнкөб батаглыгында.